

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010267
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512010267.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému JUDr. P. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 23. apríla 2014 odvolanie obžalovaného JUDr. P. B. podané proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 5. decembra 2013, sp. zn. 2T/120/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného JUDr. P. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 5. decembra 2013, sp. zn. 2T/120/2012 bol obžalovaný JUDr. P. B. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24. apríla 2010 v čase okolo 17.00 hod. v Q. K., časť K., sa na mieste verejnosti prístupnom počas prevádzky v miestnom pohostinstve zv. U Horáka, po predchádzajúcej slovnej hádke s doposiaľ nezistenou kovovou krátkou strelnou zbraňou čiernej farby nezistenej značky a nezisteného výrobného čísla o dĺžke asi 20 - 25 cm, ktorú držal v ruke, vyhrážal zabitím poškodenému F. Q., nar. X.X.XXXX v F., bytom Q. K., časť K. č. XXXX, u ktorého konanie obvineného vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, pričom k zraneniu osôb nedošlo.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný JUDr. P. B. odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 56 ods. 1,2 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 500 (päťsto) Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 50 (päťdesiat) dní.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote včas podaným odvolaním napadol obžalovaný JUDr. P. B. pre nesprávnosť výrokov o vine a o úhrnnom peňažnom treste. V písomnom odôvodnení odvolania poukazoval na to, že sa nikomu nevyhrážal smrťou a už vôbec nie so zbraňou, ktorej atrapu v ruke ani nedržal. Rovnako nie je pravda, že by sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného, pretože v inkriminovaný deň v miestnej krčme išlo podľa neho o jednostranné výtržnícke chovanie poškodeného F. Q., ktorý ho osočoval z dôvodu, že mu nevybavil jeho požiadavky a žiadal o zaplatenie 1.000 Eur napriek tomu, že išlo o nezmysel a on na osočovanie a vulgarizmy zo strany F. Q. iba odpovedal, aby mu dal pokoj a spamätal sa z toho, čo hovorí, pričom keď sa ten k nemu rozbehol zrejme s cieľom ho napadnúť, tak mu potom ukázal otvorený kufrík, v ktorom mal vnuk svoje hračky - autíčka a detskú pištoľ, načo sa poškodený F. Q. zháčil a na chvíľu ustúpil. Podľa jeho názoru preto nespáchal žiadny z prečinov uvedených v obžalobe a preto ani nebol

dôvod, aby bol napadnutým rozsudkom odsúdený na akýkoľvek trest. Podľa jeho názoru samosudca okresného súdu pochybil, keď uveril nepravdivým svedeckým výpovediam poškodeného F. Q., ktorý zosnoval proti jeho rodine spiknutie. Poukazoval na to, že v minulosti vybavoval pre poškodeného F. Q. viaceré právne spory, z ktorých najmenej 10 bolo nezmyselných a neodôvodnených nárokov, tiež, že prejavoval veľkú nespokojnosť s riešením jeho právnych vecí, že 9.8.2009 podnapitý a s mačetou v ruke sa mu vyhrážal usmrtením elektrickým prúdom, podpálením drevenej rozhladne, že neskôr nasledovali viaceré vulgárne telefonáty, výhražné SMS správy, vyhrážky zničením jeho chaty i jeho osoby, že v čase od 2.1.2011 do 14.1.2011 poškodený F. Q. vykradol jeho chatu, poškodil ju poliatím farbou, rozlámaním dvoch dverí krompáčom a spôsobil škodu vo výške najmenej 2.000 Eur. Podľa jeho názoru ide v prípade poškodeného F. Q. o zákerného psychopata, ktorý má viacero záznamov v registri trestov, ktorý je veľmi častým účastníkom nielen priestupkových konaní, ale aj podmiennečne odsúdený a tiež je voči nemu vedených viacero trestných stíhaní pre páchanie násilnej trestnej činnosti, pričom všetci jeho doterajší zamestnávateľia ho vždy prepustili zo zamestnania, pretože kradol a mal incidenty so spolupracovníkmi, resp. priamo so zamestnávateľom. Za vykonštruovanú považoval aj výpoveď o tom, že mal udrieť manželku poškodeného I. Q., hoci sa jej ani nedotkol a tiež jej ani nenadával, pričom svedecké výpovede poškodeného F. Q. a jeho manželky I. Q. považoval za komplot proti jeho osobe. Za trestuhodné krivé svedectvo považoval aj výpoveď svedkyne O. Q., za nehanebné klamstvo, že na ňu mieril a škaredo jej nadával a za nepravdivé považoval aj tvrdenie, že vonku sa do hádky zapojili svedkovia B. E. a P. E.. Podľa jeho názoru je O. Q. falošnou svedkyňou, ktorú na krivú výpoveď zrejme nahovoril jej vtedajší druh, ktorý je priateľom F. Q.. Podľa názoru obžalovaného samosudca okresného súdu nesprávne vyhodnotil vo veci vykonané dôkazy a svojím, podľa obžalovaného, nekompetentným a zaujatým prístupom v rozpore so skutočnosťou ho uznal za vinného. Vzhľadom na uvedené dôvody a najmä z dôvodu, že skutok uvedený v obžalobe sa nestal, obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a aby ho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, s poukazom aj na písomné vyjadrenie prokurátora okresnej prokuratúry zo 14.3.2014 k písomným dôvodom odvolania, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že všetky výroky napadnutého rozsudku, t. j. výroky o vine a treste považovala za vecne správne a zákonné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 24. marca 2014, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 23. apríla 2014 v neprítomnosti obžalovaného JUDr. P. B. v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. por. Obžalovanému bolo totiž upovedomenie o jeho konaní riadne a včas doručené (dňa 7.4.2014), bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, avšak obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil napriek tomu, že mu v účasti na verejnom zasadnutí nebránila žiadna zdravotná ani iná zákonná prekážka. Obžalovaný už dňa 22.4.2014 pri jeho telefonickom hovore na krajský súd sám telefonicky potvrdil svoju účasť na verejnom zasadnutí nariadenom na 23.4.2014, napriek tomu však dňa 23.4.2014 o 8.32 hod., teda krátko pred konaním verejného zasadnutia odvolacieho súdu, oznámil, pritom len emailom a nie hodnoverným spôsobom svoju neúčasť a požiadal o odročenie verejného zasadnutia s odôvodnením, že by si chcel zvoliť obhajcu najmä pre účely dovolacieho konania. Obžalovaný mal možnosť zvoliť si obhajcu nielen v prípravnom konaní a v konaní pred okresným súdom, ale i pred odvolacím súdom, avšak v medziach zákona túto možnosť zvoliť si včas obhajcu nevyužil (podľa ustanovenia § 36 ods. 4 Tr. por. za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá obvinený). Jeho konanie, vzhľadom na vyššie uvedený spôsob (telefonické potvrdenie účasti, vzápätí emailové ospravedlnenie krátko pred konaním verejného zasadnutia a bez uvedenia a zdokladovania ospravedlniteľnej prekážky), hodnotil preto odvolací súd len ako obštrukčnú formu konania a nepovažoval preto jeho ospravedlnenie za hodnoverný spôsob ospravedlnia neúčasti obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. V nadväznosti na to odvolací súd na verejnom zasadnutí preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného JUDr. P. B. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods.

10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o obhajobné vyjadrenia obžalovaného v jeho výpovedi v prípravnom konaní, ale predovšetkým o svedecké výpovede F. Q., I. Q., O. Q., B. E., P. E. a P. C., na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného (ktorý pritom aj sám už vo výpovedi v prípravnom konaní potvrdil nielen to, že v kufříku mal pištoľ, hoci podľa jeho vyjadrenia išlo o atrapu pištole s podobizňou značky Walther, ktorú ukázal poškodenému a povedal mu, aby mu dal pokoj, lebo ho s ňou pošteklí, ale aj to, že uvedenú zbraň vonku vytiahol a povedal poškodenému, ktorý išiel za ním, že či potrebuje ozaj pošteklíť), pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Odvolačný súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný JUDr. P. B.. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich. Rovnako nepovažoval za dôvodné ani námietky obžalovaného vo vzťahu k správnosti a zákonnosti konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, pretože nemajú podklad v obsahu spisu a vo vykonaných dôkazoch.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného JUDr. P. B. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už v prípravnom konaní a s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne vypracoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené a preto v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmere. Úhrnný peňažný trest uložený obžalovanému JUDr. P. B. vo výmere 500 Eur podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 56 ods. 1,2 Tr. zák. spolu s náhradným trestom odňatia slobody ustanoveným podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 50 dní zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy, zo spôsobu spáchania, tiež zistenej poľahčujúcej okolnosti, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie obžalovaného JUDr. P. B. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.